

разни мнѣнія (впрочемъ сега е рѣшенъ тозъ въпросъ въ българска полза но жалко че едвали сога часть отъ народа знае това преимущество). Но еще по необходимъ бѣше той трудъ по причинѣ, че самый народъ имаше крайна нуждѣ за съставленіе грамматики на своємъ нарѣчіи.

Нема да си позволя да приказвамъ, колко ся мѣсихъ цѣлы шесть години до катъ съставѣхъ. Казвамъ само, че

1). Старахся да предамъ живо сегашно Болгарско нарѣчіе така, какво си ѣ, то само по себѣ като показвамъ сички отетѣпванія отъ старо-Български-а (нашиа църковны ѣзыкѣ) и отъ други сички Славянски нарѣчія.

2). Азъ ѣ писахъ за Руссы, слѣдователно и за всѣки Европейски любословъ, слѣдователно

3). Приказвамъ въ неѣ не на малкому дѣтѣ съ книжка въ рѣцѣ, а учену филологу, ѣзыковѣдцу.

По тѣя причины моѣ Грамматикѣ има видъ не школьной, нѣ академической.

Между това, 1834 год. завзяхся за издание на вторый си томъ историческихъ издыраваній подъ названіе (впрочемъ много частна) древни и сегашни Българи.

Мысль, чи тѣѣ мои занятія неще ма доведатъ до друго нищо, освѣнъ въ пагуба, заста-ви ма да прекратя издание на вторый си томъ, и да хвърляхъ подъ стола си четвъртый корректурны листъ.